

МОДЕЛИ ПОСМАТРАЊА И АНАЛИЗЕ ДИДАКТИЧКО-МЕТОДИЧКЕ ЗАСНОВАНОСТИ НАСТАВНИХ ЧАСОВА

Дидактичари, и не само они, требало би да се више позабаве трансфером теорије у праксу и да помогну моделовању таквог инструментарија и технике његовог коришћења којим би олакшали то повезивање. Иако овакве технике по својој суштини имају обележје “рецепт”, оне су као такве нужне у систему дидактичког вредновања рада. Битно је да моделовање одређених инструмената за посматрање и снимање дидактичко-методичке заснованости наставе буде отвореног, развојног карактера и да се њима перманентно подражава развојни карактер наставе. Без посматрања и снимања одвијања наставног процеса није могуће на поузданији начин вршити дидактичко-методичку анализу часова, колико је организација часа била усклађена са утврђеним циљевима. Одређеним инструментаријем се елиминише субјективизам, непланско и несистематско посматрање наставних часова.

Дидактичка теорија није успела егзактно утврдити који све поступци наставника и понашање ученика карактеришу оптималну организацију наставе. Међутим, постоје научно утемљени критерији за поједина подручја организације наставе који могу послужити за израду поузданих инструмената за посматрање и анализу наставних часова. Моделовање одговарајућег инструментарија за посматрање појединих дидактичко-методичких обележја наставног часа може допринети да се смањи раскорак између научних критерија посматрања и субјективне процене организације наставе на часу.

Различити модели дидактичко-методичке анализе наставе могу бити коришћени углавном у вредновању организације наставе у циљу истраживања наставног процеса. Ако је реч о истраживању наставе, онда су знатно ригорознији поступци валидације, односно утврђивање метријских карактеристика инструмената којима се ово истраживање обавља. Ми овде углавном расправљамо о моделовању одговарајућих инструмената и поступака вредновања наставног процеса рада и предузимања потребних мера у циљу унапређивања педагошке, односно наставне делатности.